

ده راهبرد اصلی توسعه و نتایج آن

در ده کشور جهان

از: عبدالملکی شلاند

الف - ۱۰ محور اصلی در

سیاست‌های توسعه

۱ - بازسازی و اصلاح بخش دولتی

- اصلاح نظام اداری و حذف تشکلات غیرضرور (ادغام وزارتخانه‌ها و سازمان‌های موازی)

- کاهش نقش دولت در امور صرفاً اجباری و تقویت نقش سیاست‌گذاری و ارشادی

- اعمال اقتدار کامل دولت در پیشبرد برنامه اصلاحات

۲ - تجدیدنظر در سیاست‌های حمایتی

پیشین و منطقی ساختن تصمیمات اقتصادی

- تعدیل نرخ ارز و ایجاد قابلیت تسعیر در پول ملی

- لغو نظام قیمت‌گذاری

- پذیرش مکانیسم‌های بازار

۳ - تجدیدنظر در قوانین و مقررات ناظر بر

فعالیت‌های اقتصادی

- اصلاح قانون مربوط به سرمایه‌گذاری و حذف مراحل پیچیده و موانع بوروکراتیک به منظور تشویق سرمایه‌گذاری خارجی

- اصلاح قانون صادرات و واردات و تسهیل مقررات مربوط به بازرگانی خارجی به منظور تشویق صادرات

- اصلاح قوانین کار و مالیات‌ها به منظور ایجاد تحرک لازم در بازار کار و در نهایت، تشویق سرمایه‌گذارها

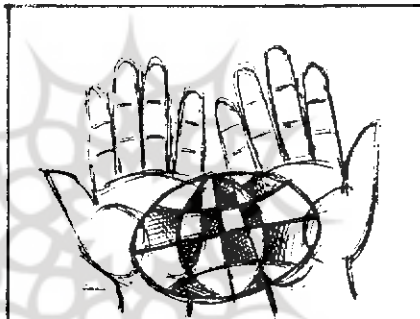
۴ - سرمایه‌گذاری در تقویت نرم‌افزارهای

توسعه

- سرمایه‌گذاری در تربیت مدیران توانمند

- سرمایه‌گذاری در تجهیز نیروی انسانی متخصص

- سرمایه‌گذاری در امور تحقیق و توسعه و مسائل انتقال تکنولوژی

● بنابر پیش‌بینی کارشناسان

معتبر بین‌المللی، چین تا سال ۲۰۲۰ به بزرگترین اقتصاد جهان تبدیل خواهد شد.

- ارزش کل صادرات اندونزی از ۱۸/۶ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۵ به ۳۹/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴ افزایش یافته است.

- زمان انتظار برای دریافت خط تلفن در هند از ۳ سال به ۴۸ ساعت کاهش یافته است.

- کره جنوبی، با تولید سالیانه ۲۶ میلیون تن فولاد، ششمین تولیدکننده فولاد جهان است.

- حجم سرمایه‌گذاری در بخش صنعت مالزی از ۱/۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۶ به ۱۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ رسید.

- مکزیک، در سال ۱۹۹۵ به ۸۰ میلیارد دلار صادرات دست یافت.

موسسه تحقیقاتی EIU در آخرین فصلنامه سال ۱۹۹۵ خود که به صورت جداگانه درباره اوضاع اقتصادی و سیاسی ایران منتشر شده، تصویری امیدوارکننده از وضعیت کشور ما در سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۰ ترسیم کرده است. براساس پیش‌بینی EIU، تولید ناخالص داخلی ایران در این سالها به ترتیب ۲/۵، ۳/۱، ۴/۲ و ۴ درصد رشد خواهد داشت و تورم نیز تا حد قابل ملاحظه‌ای مهار خواهد شد. این نشریه معتقد است که فرآیند اصلاحات اقتصادی در ایران، از سال ۱۹۹۷ به بعد رونق بی‌سابقه‌ای به خود می‌گیرد. اما در کنار این خوش‌بینی‌ها، نسبت به برخی مقاومت‌های پراکنده، در برابر اجرای برنامه اصلاحات هشدار می‌دهد و حمایت جدی‌تر از فرآیند اصلاحات و پیشبرد سریع‌تر آنرا از جمله پیش‌شرط‌های اصلی تحقق این پیش‌بینی‌ها به حساب می‌آورد.

در حال حاضر به نظر می‌رسد که ثوب صواب در کاستن از مخالفت‌ها و رسیدن به اجماع عمومی و فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای سرعت بخشیدن به پیشرفت برنامه اصلاحات اقتصادی، همانا تبیین هدف‌های اصلی و نتایج بالقوه مهم و تعیین‌کننده این اصلاحات باشد.

در گزارش حاضر، مهمترین محورها و راهبردهای اصلی اصلاحات اقتصادی در بسیاری از کشورهای جهان در طول دهه هشتاد، و نیز آشکارترین و عمده‌ترین نتایج حاصل از این برنامه‌ها در ۱۰ کشور دنیا مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۵ - اصلاح وضعیت شرکت‌های دولتی

- منطقی ساختن حمایت و تحدید کمک‌های مالی به شرکت‌های دولتی
- تجدیدنظر در مأموریت‌ها و هدف‌های اصلی شرکت‌های دولتی و بازداشتن آنها از تعقیب هدف‌های غیراقتصادی
- ایجاد محیط رقابتی برای فعالیت شرکت‌های دولتی

۶ - تقویت بازار سرمایه

- ایجاد رقابت در بازار مالی
- مجاز شمردن فعالیت بخش خصوصی (داخی و خارجی) در امور بانکی و مالی
- ایجاد سازمان‌های جدید مالی (فعال‌سازی بورس اوراق بهادار، تشکیل صندوق‌های بازنشستگی، تاسیس بانک‌های تخصصی)

۷ - خصوصی‌سازی پنگاهای دولتی

- فروش سهام یا واگذاری شرکت‌های صنعتی دولتی
- فروش بانک‌های دولتی

۸ - ایجاد مناطق آزاد تجاری و صنعتی

- ایجاد مناطق ویژه اقتصادی و ارائه خدمات زیربنایی نظیر آب، برق و تلفن به منظور تشویق سرمایه‌گذاری
- ایجاد مناطق آزاد تجاری با هدف پذیرش سرمایه‌های خارجی
- تدوین قوانین و مقررات جداگانه و ویژه مناطق آزاد، ازجمله قانون کار، قانون مالیات‌ها و مقررات گمرکی

۹ - توسعه صادرات

- اعمال سیاست‌های تشویقی ازجمله، معافیت‌های مالیاتی و گمرکی به منظور هدایت فعالیت‌های صنعتی به سوی صادرات
- تاسیس نهادهای جدید به منظور حمایت و تشویق صادرات در قالب بانک‌های توسعه و صندوق‌های تضمین صادرات
- ایجاد مناطق ویژه تولید محصولات صادراتی در حاشیه مرزها و اعمال قوانین و مقررات خاص

۱۰ - پروانگرای و حضور فعال در

- سازمانها و مجامع بین‌المللی
- امضاء موافقتنامه‌های متقابل تضمین سرمایه‌گذاری با کشورهای مختلف جهان

- عضویت در سازمان‌های تخصصی بین‌المللی ازجمله سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) و صندوق بین‌المللی پول (I.M.F) با هدف ایجاد ارتباطات متقابل با سایر کشورها
- پیوستن به سازمان تجارت جهانی (W.T.O) و عضویت کامل در این سازمان و پذیرش مقررات آن

ب - بررسی نتایج برنامه اصلاحات در ۱۰ کشور جهان

۱ - چین

- اعلام «سیاست درهای باز» در سال ۱۹۷۹ و پیوستن به بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول در سال ۱۹۸۰، تصویب مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری‌های مشترک در سال ۱۹۸۳، تعیین چهل حوزه ساحلی برای فعالیت‌های اقتصادی در سال ۱۹۸۴ و تسلیم رسمی درخواست عضویت در سازمان تجارت جهانی و نیز تصویب قانون مربوط به فعالیت شرکت‌های خارجی با ۱۰۰ درصد سهام در سال ۱۹۸۶

- افزایش سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی از ۴۶ درصد در سال ۱۹۸۸ به ۵۳ درصد در سال ۱۹۹۱

- افزایش میزان صادرات از ۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۰ به ۳۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۸ و ۸۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ و بالاخره عبور از مرز ۱۰۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

- دستیابی به مازاد تجاری به میزان ۳۵ میلیارد دلار در برابر آمریکا، ۱۴ میلیارد دلار در برابر ژاپن و ۱۳ میلیارد دلار در برابر اروپا در سال ۱۹۹۵

- امضاء ۸۴۰۰۰ فقره قرارداد سرمایه‌گذاری مشترک با طرف‌های خارجی طی سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۳ و جذب ۳۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی متعلق به شرکت‌های آمریکایی در سال ۱۹۹۲

- تشویق چینی‌های متیم خارج برای بازگشت به سرزمین آباء و اجدادی، برآورد می‌شود که ۵۵ میلیون چینی مقیم خارج بیش از ۲۰۰۰ میلیارد دلار دارایی داشته باشند. طی سال‌های اخیر چینی‌های مقیم هنگ‌کنگ ۲۵۰۰۰ کارخانه تولید لباس، اسباب‌بازی و لوازم الکترونیک با سرمایه ۱۰ میلیارد دلار در چین احداث کرده‌اند.

- به گزارش «یونیدو» از شروع برنامه اصلاحات تا ژوئن ۱۹۸۸ مسئولیت اداره ۹۰ درصد از شرکت‌های بزرگ دولتی به افراد واجد شرایط واگذار شده است

- افزایش تولید ناخالص داخلی از ۴۳۱/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۴۷۷/۲ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴، دستیابی به نرخ رشد اقتصادی ۲۱ درصدی در سال ۱۹۹۲

- تخصیص ۲/۷ درصد از تولید ناخالص ملی به اجرای برنامه‌های آموزشی: نسبت افراد بی‌سواد در کل جمعیت، از ۳۸ درصد در سال ۱۹۶۴ به ۲۷ درصد در سال ۱۹۹۱ کاهش یافته است

- بنابر پیش‌بینی کارشناسان سازمان‌های معتبر بین‌المللی، چین تا سال ۲۰۲۰ به بزرگترین اقتصاد جهان تبدیل خواهد شد.

۲ - اندونزی

- کاهش سهم دولت در مالکیت‌های صنعتی از ۲۸ درصد در سال ۱۹۷۵ به ۲۴/۴ درصد در سال ۱۹۸۵

- افزایش سهم بخش خصوصی در کل سرمایه‌گذاری‌ها از ۴۹ درصد در سال ۱۹۸۵ به ۶۲ درصد در سال ۱۹۸۹

- افزایش سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی از ۱۵/۱ درصد در سال ۱۹۸۴ به ۳۳ درصد در سال ۱۹۹۱

- کاهش سهم نفت و گاز در کل صادرات از حدود ۷۰ درصد در اوائل دهه ۱۹۸۰ به ۳۵ درصد در سال‌های آغازین دهه ۱۹۹۰

- افزایش سهم سرمایه خارجی در کل سرمایه‌گذاری‌های ناخالص ملی از کمتر از ۱۰ درصد در سال‌های ۱۹۶۹ تا ۱۹۸۲ به ۳۰ درصد در سال ۱۹۹۰

- صدور مجوز برای سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در اندونزی به مبلغ ۳۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

- افزایش ارزش کل صادرات از ۱۸/۶ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۵ به ۳۳/۹۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ و ۳۹/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

- کاهش ارزش صادرات نفت و گاز از ۱۲/۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۵ به ۹/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۳، و درعوض افزایش ارزش صادرات پارچه و پوشاک از ۵۵۹/۶ میلیون دلار به ۶۱۸۲/۱ میلیون دلار و افزایش ارزش صادرات محصولات الکترونیک از ۱۴۴ میلیون دلار به ۱۶۳۷/۱ میلیون دلار

- صدور مجوز توسط بانک مرکزی برای تاسیس ۳۲ بانک خصوصی و ۱۲ بانک خصوصی با سرمایه مشترک داخلی و خارجی طی سال‌های ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰

جدول شماره یک - مقایسه تولید ناخالص داخلی و صادرات در ۱۰ کشور منتخب در سال‌های ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳ و پیش‌بینی نرخ رشد اقتصادی آنها تا پایان قرن

ردیف	نام کشور	تولید ناخالص داخلی (میلیارد دلار)		صادرات (میلیارد دلار)		پیش‌بینی نرخ رشد اقتصادی سالانه ۱۹۹۵-۹۹ (درصد)
		۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۲	۱۹۹۳	
۱	چین	۲۳۱/۷	۲۷۷/۲	۶۶/۶	۱۰۲/۶	۸/۷
۲	اندونزی	۱۲۴/۵	۱۶۳/۱	۳۲/۵	۳۸/۵	۱۰
۳	هند	۲۳۷/۶	۲۸۸/۴	۲۰	۲۶/۶	۵/۳
۴	کره جنوبی	۲۹۶/۸	۳۷۹/۶	۷۵/۲	۹۳/۷	۷/۸
۵	مالزی	۵۵/۸	۶۹/۷	۳۸/۹	۵۶/۷	۸/۴
۶	متزیک	۲۳۳/۳	۳۶۹/۹	۲۷/۵	۶۰/۸	۱/۲
۷	ریشم	۵	۱۶/۲	۵	۳/۶	۹/۲
۸	ترکیه	۱۲۶	۱۳۱/۸	۱۴/۹	۱۸/۳	۵
۹	تایلند	۷۰/۵	۹۶	۱۳/۹	۱۷	۵
۱۰	مکزیک	۳۵/۵	۴۱	۱۰/۱	۷/۶	۵

مخاطب: EIU, GLOBAL REPORT, 4TH 1995, P.2

EIU, GLOBAL REPORT, 4TH 1993, P.2

اطلاعات موجود نبود

۴ - کره جنوبی

● تصویب و اجرای مقررات جدید مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی از اول سال ۱۹۹۳، براساس مقررات جدید، شرط مربوط به لزوم انجام سرمایه‌گذاری‌های خارجی در قالب قراردادهای مشترک لغو شده و تعداد رشته‌های مجاز از ۵۸ رشته به ۸۰ رشته افزایش داده شده است

● برنامه آزادسازی و تسهیل مقررات سرمایه‌گذاری خارجی به گشوده شدن ۱۴۳ رشته فعالیت بر روی سرمایه‌گذاری خارجی در فاصله سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۰ خواهد انجامید. بطوری که در سال ۲۰۰۰ از کل ۱۱۴۸ رشته فعالیت فقط ۴۳ رشته برای سرمایه‌گذاری خارجی ممنوع خواهد بود

● تحقق ۱/۴ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در کره جنوبی طی سال ۱۹۹۵

● افزایش سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی از ۸/۳ درصد در سال ۱۹۶۱ به ۴۲ درصد در سال ۱۹۹۱

● افزایش ارزش کل صادرات از ۳۰ میلیون دلار در سال ۱۹۶۰ به ۱۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۷۷ و ۵۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۸ و ۱۲۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۵ که نسبت به سال ۱۹۹۴ حدود ۳۳ درصد رشد داشته است (۲۰ درصد از ارزش صادرات کره مربوط به صنایع سبک و ۷۲ درصد آن مربوط به محصولات صنایع سنگین این کشور است)

● افزایش تولید ناخالص داخلی از ۱۳۱/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ به ۲۸۳ میلیارد دلار در سال

● ایجاد شش منطقه آزاد تجاری با هدف توسعه صادرات و جذب سرمایه‌های خارجی

● صدور شش فقره مجوز برای تأسیس بانک‌های خصوصی

● کاهش کسر بودجه از ۴/۹ میلیارد دلار در سال مالی ۱۹۹۳-۹۲ به ۲/۷ میلیارد دلار در سال ۹۳-۹۲

● افزایش میزان جذب سرمایه خارجی از ۱/۳ میلیارد روپیه در سال ۱۹۹۰ به ۳۳/۷ میلیارد روپیه در سال ۱۹۹۲، در فاصله سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۴ حدود ۳ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی تحقق پیدا کرده است

● افزایش میزان کل صادرات از ۱۶/۴ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۲۱/۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۳ و ۲۶/۶ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴ این رقم طبق برنامه‌های موجود، تا سال ۲۰۰۰ به ۷۵ میلیارد دلار افزایش خواهد یافت.

● افزایش تولید ناخالص داخلی از ۲۳۷/۶ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۲۴۷/۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۳ و ۲۸۸/۴ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه از ۲۷۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۳۱۰ دلار در سال ۱۹۹۴

● پذیرش ۱/۷۰۰/۰۰۰ نفر جهانگرد خارجی و کسب ۱/۵ میلیارد دلار درآمد ارزی در سال ۱۹۹۳

● با توجه به فعالیت ۱۰ میلیون نفر هندی در خارج از هند، که درآمد سالانه آنها حدود ۳۴۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود، دولت هند می‌کوشد تا هندی‌های مقیم خارج را به بازگشت به میهن تشویق کند.

● افزایش ظرفیت نیروگاهها به میزان ۱۸ برابر، تعداد خطوط تلفن به میزان ۷ برابر، و طول جاده‌ها به میزان ۶ برابر، طی سال‌های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۴، طی همین دوره ۴۰ درصد از هزینه‌های برنامه توسعه به امر تقویت امور زیربنایی اختصاص یافته است؛

● افزایش تولید ناخالص داخلی از ۱۲۴/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۱۶۳/۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه از ۶۵۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۸۴۰ دلار در سال ۱۹۹۴.

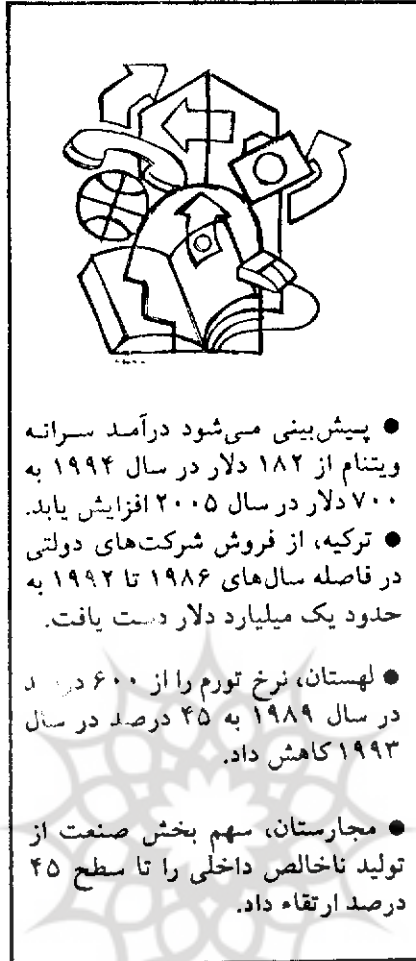
۳ - هند

● تصویب و اجرای مقررات جدید سرمایه‌گذاری از اول ژوئیه ۱۹۹۱؛ براساس مقررات جدید، سهم شرکاء خارجی از ۴۰ درصد به ۱۰۰ درصد افزایش یافته و سیستم صدور مجوز برای سرمایه‌گذاری خارجی لغو شده است

● اصلاح شرایط کار و حذف مقررات و ضوابطی که از تقلیل ضروری تعداد کارکنان بنگاههای اقتصادی جلوگیری می‌کرد

● کاهش تعرفه‌های بازرگانی از میانگین ۱۳۵ درصد به ۲۵ درصد، تعرفه منسوجات از ۶۵ درصد به ۲۲ درصد رسیده و تعرفه روی اقلام کامپیوتری از ۲۴۰ درصد به ۹۰ درصد در سال ۱۹۹۴ و ۷۵ درصد برای سال ۱۹۹۵ کاهش داده شده است

● کاهش زمان انتظار برای دریافت خط تلفن از ۳ سال به ۴۸ ساعت

● فروش شرکت‌های دولتی و تقلیل تعداد این شرکتها از ۱۲۰۰ واحد در سال ۱۹۸۲ به ۲۰۰ واحد در سال ۱۹۹۱

● اختصاص ۵ میلیارد دلار برای حمایت از توسعه واحدهای کوچک و متوسط صنعتی، تعداد این واحدها از ۷۰۰۰ در سال ۱۹۹۱ به ۱۴۶۰۰۰ واحد در سال ۱۹۹۳ افزایش یافته است.

● فروش ۱۸ بانک تجاری دولتی به بخش خصوصی در فاصله ۱۳ ماه در سال‌های ۱۹۹۰ و ۱۹۹۱

● دستیابی به ۲۱ میلیارد دلار درآمد از طریق فروش شرکت‌های دولتی و کاهش بدهی خارجی از ۶۲ درصد تولید ناخالص ملی به ۲۴ درصد

● تشکیل صندوق بازنشستگی با سرمایه ۳۰۰۰ میلیارد «پزو» و ۱۰/۲ میلیون نفر عضو

● تغییر واحد پول (پزو جدید برابر با ۱۰۰۰ پزو قدیم است)

● پیوستن به اتحادیه تجاری آمریکای شمالی موسوم به «فتا»

● دستیابی به ۶۱ میلیارد دلار صادرات در سال ۱۹۹۴ و ۸۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۵

● دستیابی به مازاد تجاری به میزان ۹ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● دستیابی به ۴۰۸۰ دلار تولید ناخالص داخلی سرانه در سال ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی از رقم ۳۳۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به رقم ۳۷۴/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه از ۲۹۸۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۳۷۵۰ دلار در سال ۱۹۹۴

● اینک در مالزی ۳۸ بانک تجاری با ۸۹۵ شعبه فعالیت می‌کند و در کنار سیستم بانکی، ۴۷ موسسه و سازمان مالی دیگر فعالیت دارند و نیاز مالی پروژه‌های صنعتی را تامین می‌کنند.

● ایچساید یک ناحیه صنعتی در شمال مکزیکوسیتی در زمینی به وسعت ۵۶۰۰ کیلومتر مربع مجهز به ۱۳ دبیرستان فنی و حرفه‌ای، ۳ انستیتوی تکنولوژی و ۴ دانشگاه، پنج شرکت بیمه و ۴۰ شعبه بانک

● لغو محدودیت سرمایه‌گذاری خارجی در بخش‌های سیمان، معدن، حمل و نقل و بانکداری

۱۹۹۱ و ۴۵۲/۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۵، نرخ رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۹۹۵ حدود ۹/۵ درصد گزارش شده است

● افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه از ۶۷۹۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۸۴۷۰ دلار در سال ۱۹۹۴ و ۱۰۰۹۱ دلار در سال ۱۹۹۵ پیش‌بینی می‌شود که این رقم تا سال ۲۰۰۵ از مرز ۱۸۰۰۰ دلار عبور کند

● صنایع خودروسازی با اشتغال ۴۰۰/۰۰۰ نفر، سالانه ۱/۵۰۰/۰۰۰ دستگاه اتومبیل صادر می‌کند

● کره جنوبی با تولید سالانه ۲۶ میلیون تن فولاد، ششمین تولیدکننده فولاد جهان به شمار می‌آید

● کره جنوبی می‌کوشد تا سال ۲۰۰۰ به مجموعه کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) ملحق شود.

۵ - مالزی

● تصویب قانون جدید سرمایه‌گذاری مشتمل بر مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در سال ۱۹۸۶

● امضای موافقت‌نامه تضمین سرمایه‌گذاری با آلمان، کانادا، هلند، سوئیس، فرانسه، سوئد، بلژیک، انگلستان، رومانی، نروژ، آمریکا، فنلاند، استرالیا، کره جنوبی، چین، دانمارک، ویتنام، شیلی، مجارستان، تایوان، و ایتالیا

● صدور مجوز برای تاسیس و فعالیت شعب و نمایندگی ۲۹ بانک خارجی

● تاسیس ۱۲ منطقه آزاد تجاری - صنعتی

● افزایش حجم سرمایه‌گذاری در بخش صنعت از ۱/۸ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۶ به ۱۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ (۶۴ درصد از این سرمایه‌گذاری‌ها از محل سرمایه‌های خارجی تامین شده است)

● جذب جمعاً ۵۰ میلیارد دلار سرمایه طی شش سال پس از تصویب قانون جدید سرمایه‌گذاری

● ۲۹ میلیارد دلار از این مبلغ در قالب سرمایه‌گذاری‌های مشترک و توسط سرمایه‌گذاران خارجی تامین شده است

● افزایش سهم بخش صنعت در کل صادرات از ۱۱/۹ درصد در سال ۱۹۷۰ به ۶۸/۵ درصد در سال ۱۹۹۲ و ۷۱ درصد در سال ۱۹۹۳

● افزایش ارزش کل صادرات از ۲۴۱ میلیون دلار در سال ۱۹۷۰ به ۵۶/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی از ۵۵/۸ میلیارد

۷ - ویتنام

● اصلاح سیاست‌های اقتصادی و آغاز برنامه وسیع اصلاحات از سال ۱۹۸۶

● تصویب قانون جدید سرمایه‌گذاری خارجی در سال ۱۹۸۷

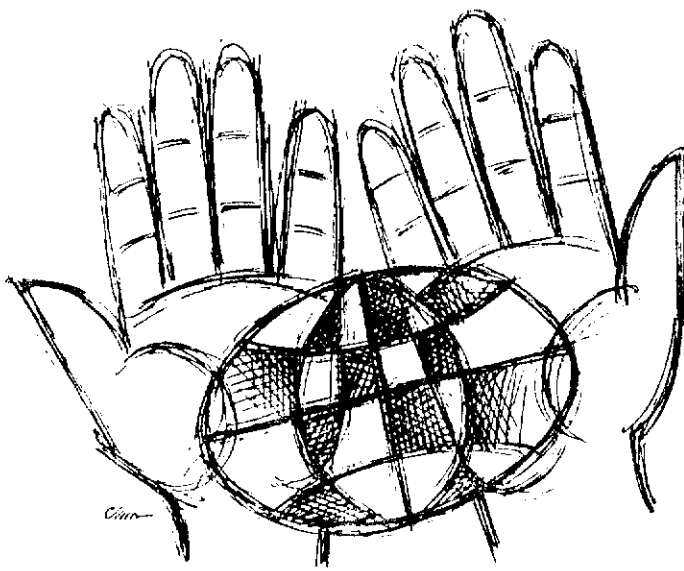
● تأیید کامل و حمایت وسیع از اتخاذ روش‌ها و بکارگیری مکانیسم‌های بازار

● پیوستن به اتحادیه کشورهای شرق و جنوب شرق آسیا موسوم به آسه آن (ASEAN)

● اجرای ۴۶۰ پروژه صنعتی با سرمایه خارجی به مبلغ ۱/۲ میلیارد دلار در طول سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۳

● امضاء ۵۵۵ فقره قرارداد برای انجام سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به مبلغ ۴/۶ میلیارد دلار

● افزایش صادرات از ۱/۳ میلیارد دلار در سال

۱۹۹۰ به ۲/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ (از این مبلغ ۵۰۰ میلیون دلار توسط صدور محصولات صنایع سبک متعلق به بخش خصوصی تامین شده است)

● دستیابی به ۱۶/۲ میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی در سال ۱۹۹۴؛ پیش‌بینی می‌شود که درآمد

سرنانه ویتنام از ۱۸۲ دلار در همین سال به ۷۰۰ دلار در سال ۲۰۰۵ افزایش یابد

● نرخ رشد اقتصاد ویتنام در سال ۱۹۹۵ حدود ۸ درصد گزارش شده است.

۸ - ترکیه

● فروش شرکت‌های دولتی در فاصله سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۲ و دستیابی به درآمدی حدود یک میلیارد دلار

● افزایش میزان جذب سرمایه خارجی از مبلغ ۲۲۸ میلیون دلار سالانه در دوره ۱۹۵۴-۱۹۸۰ به مجموع ۹/۴ میلیارد دلار در سال‌های ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۲

● افزایش صادرات از ۱۴/۹ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به رقم ۱۸/۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی تا ۳۶ درصد در سال ۱۹۹۲

۹ - لهستان

● شروع برنامه اصلاحات اقتصادی در سال ۱۹۸۹ با تأکید بر بازسازی تشکیلات دولتی و آزادسازی تجارت خارجی و خصوصی‌سازی

● فعال‌سازی بورس اوراق بهادار (بورس سهام) «ورشو» در سال ۱۹۹۳

● فروش ۱/۱ از کل شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی داخلی و خارجی (اینک ۴۵ درصد از ارزش تولیدات صنعتی به بخش خصوصی تعلق دارد)

● کاهش نرخ تورم از ۶۰۰ درصد در سال ۱۹۸۹ به ۴۵ درصد در سال ۱۹۹۳

● افزایش سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی تا ۶۲ درصد

منابع:

EIU, COUNTRY FORCAST, IRAN/4th QUARTER, 1995.

WORLD - STATESMAN, AUTUMN 1993, VOL.1, NO.4.

WORLD - LINK, JAN - FEB.1994

WORLD - LINK, JAN - FEB.1994

WORLD - LINK, JAN - FEB.1996

BUSINESS WEEK, AUG.22, 1994

BUSINESS WEEK, JUNE 5 1995

FORTUNE, OCT.30, 1995

TIME, MAY 22, 1995

ECONOMIST JULY 8th, 1995

ANNUAL REPORT, MINISTRY OF INDUSTRY, INDONESIA, 1993.

ANNUAL REPORT, MINISTRY OF INDUSTRY & TRADE, MALAYSIA, DEC.1993.

EIU, GLOBAL OUTLOOK, 4th QUARTER, 1993, 1994 1995

EIU, COUNTRY FORCAST, "SOUTH KOREA".1 th QUARTER, 1996.

● دستیابی به ۱۷ درصد رشد در تولیدات صنعتی در سال ۱۹۹۲ نسبت به سال ۱۹۹۱

● افزایش میزان صادرات از ۱۳/۹ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۱۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴ (طی سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۴ جمعاً ۴۵ میلیارد دلار

صادرات تحقق پیدا کرده است)

● افزایش تولید ناخالص داخلی از ۷۰/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۹۶ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی سرنانه ۱۸۴۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۲۴۹۰ دلار در سال ۱۹۹۴

۱۰ - مجارستان

● امضای ۱۸۰۰۰ فقره قرارداد سرمایه‌گذاری مشترک با شرکت‌های خارجی به ارزش ۶ میلیارد دلار در فاصله سال‌های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۳

● خصوصی‌سازی و افزایش تعداد واحدهای خصوصی صنعتی از ۱۶۰/۰۰۰ واحد به ۳۵۰/۰۰۰ واحد در طول سه سال

● ارتقای سهم بخش صنعت از تولید ناخالص داخلی تا سطح ۴۵ درصد

● دستیابی به ۲۷ میلیارد دلار صادرات صنعتی در طول سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۴

● افزایش تولید ناخالص داخلی از ۳۵/۵ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۲ به ۴۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۴

● افزایش میزان تولید ناخالص داخلی سرنانه از ۴۵۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۳۸۷۰ دلار در سال ۱۹۹۴

□ ۱۹۹۴

عبدالعلی شلالوند: فارغ‌التحصیل رشته برنامه‌ریزی و دارای سابق و تجارب مفیدی در این زمینه در وزارتخانه‌های کار، صنایع و صنایع سنگین سابق است.

از وی تاکنون مقالات زیادی در چند نشریه معتبر علمی و نیز مجله تدبیر به چاپ رسیده است. نامبرده در حال حاضر در سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به کار اشتغال دارد.